

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XL. Ejusdem communicationis explicatio. Ubi de communicatione
Indulgentiarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

aliis Ordinibus quibuscumque non Mendicantibus quomodolibet concessis, & concedendis, frui debere, in omnibus, ac per omnia, perinde ac si eis concessa specialiter fuissent, &c. auctoritate & tenore presentium decernimus, volumus, & mandamus. Eandem communicationem iisdem ferè verbis idem Pontifex nobis Carmelitis concessit, in Bulla ex Clementi anno 1530. Et Fratribus Augustinianis, in Bulla Romanus eodem. Et anno 1552. in Bulla Sacro.

355 Unde cum Societas sit Religiosus Ordo, & inter Mendicantes Ordines computetur, haud dubium quin alii Mendicantes Ordines uti & frui possint privilegiis Societati concessis. An etiam illis quæ Societati concessa sunt cum clausula prohibitiva communicationis v. g. in Bulla Gregorii XIII. quæ incipit ubi post multa Societati concessa, in fine subiungit: *presentis autem constitutionis & gratia communicationem omnibus aliis, qui sua privilegia cum Societate copiose participant, participareque poterunt, quomodolibet in futurum fieri omnino prohibemus*? Respondeo quòd sic. Ita Rodriguez, Miranda, Joannes de la Cruz, & alii quos refert, sequiturque Donatus Laynenfis to. 1. rer. Regular. tract. 7. q. 8. quia Gregorius XIII. ligare non potuit manus Pontificum Successorum: cum par in parem non habeat potestatem, & ea omnia possit successor, quæ potuit prædecessor; nec dubium quin successor concedere possit communicationem, quam prædecessor concedere noluit, sed prohibuit. Successores verò Gregorii XIII. ex certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine concesserunt amplissimam communicationem privilegiorum omnium, etiam Societatis, cum amplissimis etiam non obstantibus, derogatoriis que derogatoriis, sine alia exceptione, & restrictione, nisi ista, *quatenus Sacri Concilii Tridentini Decretis, necnon regularibus dicti Ordinis Instituti non adversentur, & revocata non sint*. Sic Cisterciensibus concessit Gregorius XIV. in Bulla Romanus Pontifex, Bulla 3. in Bullario Rodriguez. Sic etiam idem anno 1591. concessit Clericis Regularibus infirmis ministrantibus, in Bulla quæ incipit, *illius qui pro gregis*, quam Rodriguez refert to. 1. qq. Regular. q. 55. a. 7. 11. & 17. Et Urbanus VIII. Clericis Regularibus Scholarum piarum anno 1622. in Bulla *ad uberes*, apud Cherubim to. 4. Constitut. 15. Urbani VIII. Et Minimis anno 1624. Bulla 1. apud Peyrinum. Et Discalceatis Ord. SS. Trinit. Redemptionis Captivorum, in Bulla quam refert Leander à SS. Sacramento disp. 7. de Ordine q. 23. Qui quidem Pontifex in duabus istis Bullis novissimis, communicationem illam concedit in omnibus privilegiis, quamvis illa sint speciali notâ digna, difficilis concessionis, & ea quæ in generali concessione non veniunt.

356 Et idè Donatus Laynenfis loco citato

tr. 7. q. 8. n. 10. censet per privilegia Societati concessa, cæteros Regulares posse absque interstitiis, extra tempora, ad Ordines promoveri, &c.

CAPUT XL.

Ejusdem communicationis explicatio, Ubi de communicatione Indulgentiarum.

357 Duo tamen circa assertam communicationem explicanda supersunt. 1º. an in generali communicatione privilegiorum, & gratiarum, etiam communicatæ censentur Indulgentiæ? 2º. an generalis illa privilegiorum communicatio extendatur ad ea quæ Conventui vel Domui concessa sunt, ita ut privilegia uni Domui, vel Conventui alicujus Ordinis concessa, eo ipso communicata censentur omnibus Conventibus & Domibus ejusdem Ordinis, & consequenter omnibus aliis Ordinibus communicantibus.

Ad 1. respondeo affirmativè, cum quadam tamen proportione & decencia, idque intelligendo de Indulgentiis toti alicui Ordini vel generaliter, vel per communicationem concessis; non verò de illis quæ alicui speciali loco ob specialem rationem concessæ sunt. Ita Donatus loco citato q. 15. Et ratio est, quia Indulgentiæ verè comprehenduntur nomine gratiarum, quarum concessa est communicatio. Immo latè saltem comprehenduntur etiam nomine privilegiorum. Cum omnis gratia privilegium nuncupetur. Joannes Andreas ad cap. *olim* de verb. signif. Baldus in prælud. feud. n. 18. Gramm. decif. 59. n. 29.

358 Unde omnes Indulgentiæ concessæ Festivitatibus unius Ordinis, communicantur consimilibus Festivitatibus singulorum aliorum Ordinum communicantium. Exempli gratiâ Indulgentiæ concessæ visitantibus Ecclesias Prædicatorum in Festis sanctorum Dominici, Petri Martyris, Thomæ Aquinatis, Catharinæ Senensis, &c. communicantur visitantibus Ecclesiam Carmelitarum in Festis sanctorum Eliæ, Angeli Martyris, Alberti, Theresiæ, &c. Ita concessit Julius II. anno 1509. in Bulla *alias ad supplicationem*, quæ est 13ª. ejusdem Pontificis apud Peyrinum.

359 Item omnes Indulgentiæ concessæ, & concedendæ Ecclesiis, & Domibus unius Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium, aut eas visitantibus, communicantur Ecclesiis & Domibus aliorum Ordinum communicantium, vel eas visitantibus. Ita Leo X. concessit in Bulla *dudum per nos*, apud Lezanam verbo *Indulgentia*, ubi Pontifex *omnes & singulas gratias, concessionem, indulgentias, peccatorum remissiones, &c. unius dictorum Ordinum Domibus, Oratoriis, & Ecclesiis, & Ecclesias ipsas, vel Oratoria visitantibus (cujuscumque status existant) concessas & concedendas, communicat Domibus, Ecclesiis, & O-*

ratoris singulorum Ordinum Mendicantium, & visitantibus Ecclesias, aut Oratoria, cujuscumque sint status. Quod tamen non est intelligendum de Indulgentiis concessis alicui particulari Ecclesie, ob specialem in ea populi devotionem, non vero omnibus Ecclesiis Ordinis, ut antè dixi, notatque Lezana loco citato n. 8. Unde in citata Bulla Leo X. declarat, sæculares in Ecclesiis aliorum Ordinum lucrari non posse Indulgentias S. Mariæ del populo.

361 Ex concessione etiam Clementis VIII. in Bulla ex Clementi omnes indulgentiæ, favores & gratiæ, concessæ & concedendæ Confraternitatibus aliorum Ordinum, communicantur Confraternitati S. Scapularis, cum hac quidem restrictione, citra Indulgentias plenarias; sed hanc restrictionem sustulit Clemens VIII. in Bulla expedita 20. Martii 1594. quæ videri potest apud nostrum R. Stratium de Indulgent. cap. 12. Proinde Confratres S. Scapularis communicant in omnibus Indulgentiis Confraternitatis S. Rosarii, Cordæ S. Francisci, SS. Trinitatis, &c. Confraternitates tamen istæ non participant in privilegio Bullæ Sabbathinæ: quia privilegium istud est singularis gratia B. Virginis, ab ipsamet cælitus obtenta, & concessa, & approbata dumtaxat à SS. Pontificibus. Communicatio autem solum est in privilegiis quæ procedunt ab hominibus, vel ab Apostolica Sede. Merito proinde Cartagena tract. 1. de sacra antiquitate Ordinis Carm. c. 4. privilegium Bullæ Sabbathinæ vocat singularissimam gratiam, quâ nulla alia Religio potitur.

362 Nec Paulus V. ejusdem Confraternitatis Indulgentias postmodum revocando, censendus est revocasse eas quas habet per communicationem, sed solum Indulgentias specialiter ipsi concessas, quarum loco alias de novo ipsi concessit. Nec certè communicationem ipse, vel successores Pontifices intenderunt extinguere, sed fovere.

363 Cæteri proinde Mendicantes, & eorum Ecclesiæ, seu eas visitantes, communicant in Indulgentia Communionis generalis PP. Societatis, sive in Bulla istius Indulgentiæ apposita sit clausula exclusiva communicationis (quam Patres Societatis, quantum scio, hæctenus non ostenderunt) sive non. Ob dicta n. 355.

364 Nec certè Indulgentia illa aliter est speciali notâ digna, quam alia insignia aliorum Ordinum privilegia, quorum participes sunt PP. Societatis. Et ut sint, etiam Indulgentiarum speciali notâ dignarum concessa est communicatio, ut dictum est n. 356. in fine. Et ratio istius communicationis est, quia mens Summorum Pontificum est ostendere æqualem erga omnes Ordines communicantes affectum, eumque in finem ipsos, & Ecclesias ipsorum, eaque visitantes, æquare in privilegiis & indulgentiis.

Quem etiam in finem, & ob identitatem Ordinis inter nos, & Discalceatos nostros, omnia & singula privilegia, indulta, immunitates, exemptiones, Indulgentias, & gratias Discalceatis nostris, eorumque Domibus, Ecclesiis, Altaribus, &c. per Sedem Apostolicam hæctenus quomodolibet concessa, etiam cum clausula prohibitiva communicationis, & in futurum concedenda, pariformiter & absque ulla differentia nobis & Conventibus ac Domibus, Ecclesiis, Altaribus nostris anno 1670. concessit Clemens X. in Bulla ad uberes, cujus hæc sunt formalia verba. Clemens Papa X. ad perpetuam rei memoriam. Ad uberes bonorum operum fructus, quos dilecti filii Fratres Calceati nuncupati Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, aspirante superni favoris auxilio, in Ecclesia Dei proferre assidue satagunt, paternæ dirigentes considerationis intuitum, rationi consentaneum reputamus, ut religiosa eorum studia, felicesque progressus, spiritualium gratiarum, atque privilegiorum muneribus confoveamus, atque decoremus. Cum itaque, sicut dilectus filius Mattheus Orlandus, Prior Generalis dicti Ordinis, nobis nuper exposui fecit, dudum fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster per quosdam suas die 23. Martii 1594. & die 20. Augusti 1603. expeditas literas, quæ subinde à fel. mem. Paulo Papa V. Prædecessore pariter nostro confirmata fuerunt, Congregationem FF. Discalceatorum nuncupatorum ejusdem B. Mariæ de Monte Carmelo esse unam ex quatuor Ordinibus Mendicantibus, Ordinem scilicet Carmelitanum, ipsique Congregationi, & Discalceatis omnia, ad prædictum Ordinem tam de jure, quam ex privilegiis attinentia, tamquam propria competere, ac ejusdem Congregationis Præpositum Generalem, Fratres, & Moniales, Domos, Convenus, & Collegia, ceteraque ejusdem pertinencia respectivè privilegiis, indultis, immunitatibus, exemptionibus, indulgentiis, & gratiis, dicto Ordini concessis, & concedendis, uti, & gaudere debere declaraverit, & alias pro ut in prædictis litteris uberius continetur. Licet autem Fratres Carmelita Calceati omnibus privilegiis, indulgentiis, & gratiis prædicta Congregationi FF. Discalceatorum concessis hæctenus fructi sint, in vim dictæ declarationis, quâ, ob identitatem ejusdem Congregationis cum Ordine Carmelitano, decernitur id quod uni est concessum, alteri quoque tamquam proprium competere; nonnulli tamen circa hoc scrupulum subinde patiuntur, eo quod non sit expressa declaratio pro FF. Carmelitis Calceatis, sicuti est pro Discalceatis: Nobis propterea dictus Mattheus Prior Generalis humillimè supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Matthei Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine, quavis occasione vel causa

latis,

latis, si quibus quomodolibet immodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac tam predictarum, quam aliarum quarumcumque litterarum Apostolicarum ad favorem memoratorum FF. Discalceatorum, eorumque Congregationis quomodolibet, & quando cumque emanatarum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinatis, predicto Ordini, ejusque FF. Calceatis, & Monialibus, ac Domibus, Conventibus, Collegiis, ceterisque ad eisdem quomodolibet pertinentibus respectivè, ut omnibus & singulis privilegiis, indulgiis, immunitatibus, exemptionibus, indulgentiis, & gratiis, quæ dictæ Congregationi FF. Discalceatorum, ejusque Fratris, Monialibus, Domibus, Collegiis, ceterisque ad ipsam Congregationem quomodolibet pertinentibus, hætenus per Sedem Apostolicam quomodolibet, etiam cum clausula prohibitive communicationis, concessa fuerunt, & in futurum quandocumque concedentur, dummodò tamen sint in usu, nec revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia, uti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si eidem Ordini, ejusque FF. Calceatis, & Monialibus, ac Domibus, Conventibus, Collegiis, ceterisque ad ipsum Ordinem pertinentibus hujusmodi nominatim, & expressè concessa fuissent, & in futurum concederentur, auctoritate Apostolica, tenore presentium, concedimus, & indulgemus. Decernentes easdem presentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac nostrâ, & Cancellaria Apost. regulâ de non concedendis Indulgentiis adinstar, aliisque Constitutionibus, & Oratationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis illis, quæ in prædictis litteris Apostolicis concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut ipsarum presentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo persone in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis presentibus adhiberetur, si exhibita, vel ostensa forent. Datum Roma apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 31. Octobris 1670. Pontificatus nostri anno 1. J. G. Slusius.

366 Cujus concessionis vigore nobis, seu Ecclesiis & Altaribus nostris, communicatum est Altare privilegiatum pro animabus defunctorum singulis diebus, sicut Ecclesiis, seu
Tom. II.

Altaribus Discalceatorum nostrorum erectis, & erigendis concessum, ut sequitur. In nomine Domini. Amen. Fidem facio per presentes Ego Curia Causarum R. Camera Apostolica Notarius publicus infrascriptus, qualiter die 18. Septembris 1670. pro RR. Patribus & Religione Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Italica, fuit in actis mei Notarii exhibitum memoriale S.^{mo} D. N. CLEMENTI PAPE X. directum, cum rescripto à tergo Ill.^{mi} R.^{mi} Joannis Slusii Secretarii Brevium Sanctitatis Suae tenoris sequentis. Foris. Alla Sanctità di nostro Sig.^{ro} CLEMENTE X. Per Fra Gio Paolo dell. Assunta Carmelitano Scalzo. Intus. Beatiss.^{mo} Padre Fra Gio Paolo Maffei dell. Assunzione Carmelitano Scalzo. Dev.^{mo} Oratore della Santità V^{stra}, prostrato allè suoi santi piedi gl'espone come la sel. mem. Paolo V. concesso un altare privilegiato per alcuni giorni della settimana in ciascheduna Chiesa della sua Congreg.^{ne} d'Italia, de Carmelitani Scalzi. Poi la sel. me. di Gregorio XV. confermo e di nuovo concesse ampliando detta gratia a le Chiese della Congregazione d'Italia, & di quelle che sino a quel giorno erano edificate per tutti li giorni della settimana, parche nelle feste duplici e Domeniche, la Messa delle feste si applichi per un anima del purgatorio e che qualsivoglia Altare per l'anima di quel defonto ò defonta sia privilegiata e liberi l'anima del purgatorio per modum suffragii, Dichiarando che la sudetta gratia ne per via di communicatione, ne in altro modo, si communchi ad altre Religioni, Congregationi ò qualsivoglia persona. Poi ancora questa gratia di nuovo confermo e concesse l'istesso Gregorio XV. pochi giorni prima che passasse a miglior vita. Supplica per tanto la Santità V^{stra} secundo la benignità che tiene verso la sua Religione si compiacca di nuovo confermare, concedere & estendere la sudetta gratia alle Chiese che da quel tempo in que sono edificate, & per l'avvenire s'edificaranno, e di tal concessione se ne possi fare un Breve, que fara di somma gratia all'Oratore che giornalmente riceve dalla Santità V^{stra} tanti beneficii egl'apportara tanta maggiore consolatione che dara nuovo motivo di continuare & infervorare le orationi che di continuo si fanno per la prosperità e conservatione della Santità V^{stra}. Quam Deus, &c. Tenor rescripti. Monsig. Slusio ne parli. Die 10. Septembris 1670. S.^{mo} D. N. viva vocis oraculo annuit extensioni Indulgentiarum introscriptarum à sel. mem. Paulo V. & Gregor. XV. Prædecessoribus suis pariter viva vocis oraculo concessarum ad Conventus & Monasteria quacumque infrascripta Religionis obinde citra erecta, & impostum quandocumque erigenda. J. G. Slusius Secretarius Brevium dictæ Sanctitatis. In nomine Domini Amen. Fidem facio per presentes ego Curia Caus. Camere Apost. Not. qualiter die 18. Septembris 1670. supra scriptus Ill.^{mus} & R.^{mus} D. G. J. Slusius Secretarius Brevium S.^{mi} D. N. Papa in domo sue so-

lita habitationis secus Montem Quirinalem, medio juramento, tacto pectore, more, &c. recognovit, & recognoscit superscriptam ejus manum, litteras, & superscriptionem manu propria à tergo superscripti memorialis. Factam omni meliori modo, &c. Super quibus, &c. Ita ego Jo. Baptista Angeluccius Curia Caus. R. Cam. Apost. Not. Locus (✕) sigilli. Et alias, prout latius in actis ad qua, &c. In quorum fidem, &c. Datum Roma hac die 20. Novembris 1670. Signatum. Ita est, Antonius Felix Petrochius Not. Locus (✕) sigilli. Et infra: Nos Aloysius de Aquino Prothonotarius Apost. utriusque signatura sanctissimi D. N. Papa Referendarius, necnon Curia Causarum Camera Apost. Generalis Auditor, Romanae Curiae Judex Ordinarius, Universis, &c. fidem facimus atque testamur suprascriptum D. Antonium Felicem Petrochium fuisse, & esse verum, publicum, lealem, authenticum, ac fide dignum Curia nostra Notarium, scripturisque suis publicis, & similibus in judicio, & extra semper adhibitam fuisse, ac de praesenti plenam, indubiamque adhiberi fidem. In quorum fidem, &c. Datum Roma ex Aedibus nostris hac die 26. Novembris 1670. Signatum: Hier. Simoncellus Notarius. Locus (✕) sigilli.

367 Ad 2. respondeo negativè cum Donato Laynensi ubi supra tr. 7. q. 14. & nostro sapientissimo P. Lezana to. 2. qq. regul. c. 1. num. 52. nisi eadem vel similis ratio militet in aliis. Quia privilegium generale non extenditur ad ea in quibus Ecclesia speciales habet Constitutiones & Statuta, cap. si propter de rescript. in 6. nec concessum uni Ecclesiae vel Provinciae, seu loco, ad aliam Ecclesiam, Provinciam, seu locum trahi potest, cap. cum capella de privileg. communicatione.

368 Nec refert quòd Pius IV. ad instantiam Catholici Regis Philippi II. concesserit Hieronymianis in Hispania, quòd privilegia concessa uni, vel quibusdam Monasteriis istius Ordinis, censeantur concessa aliis ejusdem Ordinis Monasteriis, ut refert noster Lezana loco citato. Quòdque Paulus III. anno 1537. concessisse dicitur Congregationi S. Justinae, quòd cujusvis particularis Monasterii ipsius Congregationis privilegia toti Congregationi praedictae, & illius particularibus Monasteriis communia sint. Cum enim hoc valde exhorbitet à jure communi, non est ampliandum, sed restringendum, id est strictè interpretandum, de privilegiis, quae uni talis Ordinis vel Congregationis Monasterio concessa sunt, tanquam Monasterio talis Ordinis vel Congregationis, vel ubi in aliis militat eadem vel similis ratio. Alias enim quis credat (ait Lezana ibidem) quòd privilegium concessum uni Monasterio, ratione paupertatis ipsius, communicetur alii diviti & opulento? aut quòd privilegium concessum uni Ecclesiae, ob magnam populi devotionem, quae illic est ratione alicujus devotissimae imagi-

nis v. g., communicetur aliis Ecclesiis, ubi talis devotio non est, &c.? Non magis certè credibile est quòd ista sit SS. Pontificum intentio, quàm quòd eorum intentio sit quòd privilegium non recitandi officium in choro, non cantandi, non eundi ad publicas processiones, &c. Societati concessum ob specialem rationem Instituti ipsius, communicetur aliis Ordinibus, in quibus specialis ista ratio non militat.

CAPUT XLI.

Mendicantes per Apostolica privilegia exempti sunt à jurisdictione Episcoporum, sicut & ipsorum Ecclesiae, Oratoria & loca, Domus, Conventus & bona.

Istam exemptionem Carmelitae habent à Joanne XXII. in Bulla sacer Ordo vester: ita quòd (ait Pontifex) nec locorum Ordinarium, nec alia quaevis persona Ecclesiastica, in vos, Ordinem vestrum, personas, loca, &c. supràe prorsus exempta, possint excommunicationis, suspensionis, & interdicti promulgare sententias, vel alias potestatem, seu jurisdictionem aliquam exercere. Quòd si forsitan quidquam in contrarium à quoquam fuerit attentatum, illud omnino irritum sit & inane.

Eandem Dominicani habent à Gregorio XI. in Bulla virtute conspicuus.

Minoritae à Clemente IV. in Bulla virtute conspicuus.

Augustiniani à Bonifacio VIII. in Bulla sacer Ordo.

Nec isti exemptioni Mendicantes, absque Pontificis licentia, renuntiare possunt, sub poena nullitatis, ut ex communi Juristarum sententia, variis Rotae decisionibus, & sacris Canonibus probat Lezana consulto 3. num. 34. signanter ex cap. cum tempore de arbitris, ubi Innocentius III. ait: Cum esis volueris, de jure tamen nequivoris, sine licentia Romani Pontificis, renuntiare privilegiis, vel indulgentiis libertatis, quae Monasterium illud probant ad jus & proprietatem Romanae Ecclesiae pertinere. Quae ratio quadrat in Mendicantes, eorumque Monasteria, Ecclesias, bona, &c. Quia ut Joannes XXII. in Bulla supra relata ait: Vos & praedictum Ordinem, personas, & Ecclesias, Oratoria, Domos, res alias, & loca vestra, ac spectantia ad eadem, in quibus inhabitatis ad praesens, vel inhabitabitis in futurum, cum omnibus juribus, & pertinentiis suis, ac personis degentibus in eis, in jus & proprietatem B. Petri, & Apostolicae Sedis asserimus. Talis proinde renuntiatio injuriosa & praedictabilis esset Apostolicae Sedi, cujus interest habere Religiosos cum pertinentiis suis & bonis sibi immediatè subjectos.

Episcopi itaque non possunt suis praecipis & Constitutionibus subjicere Mendicantes. Et idèd inter gravamina, & vexationes, quibus Mendicantes ab Episcopis molestaban-